

de andre Partier at udtale sig om —, at det, som egentlig slaar mig haardest i dette Lovforslag, er Bestemmelsen i § 3 om, at Nybygninger skal omfattes af Lovforslaget. Det var jo en ganske bestemt Forudsætning fra dette Tings Flertals Side, den Gang vi vedtog den første Huslejelov, at det Princip skulde fastholdes i al vor Huslejeloggivning, at Nybygninger ikke maatte falde ind derunder. Og det var et Princip, vi hævdede, for at ingen skulde kunne skyde sig ind under denne Betragtning: Vi vil ikke begynde paa noget som helst Byggeri, for vi vil ikke risikere, at naar vi har opført disse Ejendomme, som er saa kostbare, saa kommer det offentlige og griber ind. Allerede den Omstændighed, at den højtærede Minister her møder med et Lovforslag, som bringer Nybygninger ind under Lovens Bestemmelser, er meget uheldig, og jeg beklager det i allerhøjeste Grad, fordi det kan have en meget uheldig Virkning. Thi derom er vi dog alle enige lige fra Ministeren til Talsmændene for alle Partier her i Tinget, at det, vi helst saa, var, at Byggeriet saa vidt muligt fremmedes, og at man snarere som ved tidligere Lovforslag, som vi har vedtaget her, ansørede til, at Byggeriet fremmedes, fremfor at komme med Regler, som paa nogen som helst Maade kunde virke hindrende. Jeg beklager derfor meget denne Bestemmelse, og jeg vilde sætte Pris paa, om man ogsaa fra andre Partiers Side vilde slutte sig til mine Udtalelser om, at man ikke vil være med til at bringe Nybygninger ind under Loven for ikke derved at komme med Bestemmelser, der paa en eller anden Maade kan virke hemmende. Vi erkender jo fra vor Side fuldt og helt, at der er Anledning til at lovgive paa dette Omraade og har ogsaa vist vor Beredvillighed. Vi erkender, at der er ekstraordinære Forhold til Stede, og vi er gaaet med til den Lovgivning, der har fundet Sted paa dette Omraade, under Hensyn til disse ganske ekstraordinære Forhold, som nødvendiggør en Indgriben. Men vi ønsker ikke, at disse Regler skal være saadanne, at de enten modvirker det, som skal være det egentlige Formaal med al vor Lovgivning, eller griber stærkere ind end nødvendigt, eller at de rammer Personer, som man i Virkeligheden slet ikke har tænkt at ramme.

Maa jeg til Slutning gøre den Bemærkning, at jeg med Hensyn til denne Lovs Forelæggelse fra forskellige Sider her paa Rigsdagen har hørt Udtalelser om, at vi maa have vedtaget denne Huslejelov, idet

den gældende Huslejelov bortfalder 1. Januar. Fra Folketinget er sendt op til dette Ting et Forslag om Forlængelse af Moratoriet for Pantegæld, den gældende Huslejelovs Gyldighed og Varighed er knyttet til Moratorieloven, og jeg synes, at det neppe kan være Tvivl underkastet, at i det Øjeblik Moratorieloven forlænges, forlænges dermed den gældende Huslejelov, saaledes at Følgen af, at dette Lovforslag ikke hverken helt eller delvis ophøjes til Lov inden 1. Januar, ikke vil blive, at den Huslejelov med Tillæg, som nu gælder, bortfalder, men Følgen vil blive, at den fortsættes sammen med Moratorieloven.

I øvrigt skal jeg være villig til at forhandle om de enkelte foreliggende Spørgsmaal i det Udvalg, hvis Nedsættelse er bebudet, og hvor man vil modtage yderligere Oplysninger fra den højtærede Minister.

Trier: Det foreliggende Lovforslag er jo væsentlig at betragte som et Gennemsyn paa Grundlag af indvundne Erfaringer, af de allerede gældende Bestemmelser, og en Sammendragning under eet af dem alle. Lovforslaget er derfor i de væsentligste Punkter meget vel kendt, og de indførte Ændringer har deres Udgangspunkt i, hvad der rundt omkring i Landet af Huslejenævnene og beslægtede Institutioner er blevet foreslaaet som formentlig nødvendige Ændringer i Loven. Jeg kan da ikke se, at der ved første Behandling er særlig Grund til at komme ind paa Enkeltheder; det eneste Spørgsmaal, som der kunde være Tale om, at det var ganske nødvendigt at forhandle ved første Behandling, var Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde gaa til en Fortsættelse af denne Lovgivning eller ej, hvis der overhovedet var Tvivl i saa Henseende, men det er der jo ikke, alle er enige om, at vi indtil videre maa fortsætte i det Spor, vi er inde paa. Hvad Forhandling om Enkeltheder angaar, forekommer det mig altsaa, at Øjeblikket dertil vil være kommet, naar vi ved anden Behandling har haft Forslaget i et Udvalg og dér har kunnet gennemgaa Enkelthederne og indhente alle de Oplysninger, som i dette Øjeblik paa mange Punkter nødvendigvis maa søges, og uden hvilke vi ikke kan tage Standpunkt til mange af disse Enkeltheder. Jeg skal da kun anbefale, at man tager Lovforslaget under den velvillige Behandling, som fra alle Sider er lovet. Jeg er tilbøjelig til at slutte mig til den første